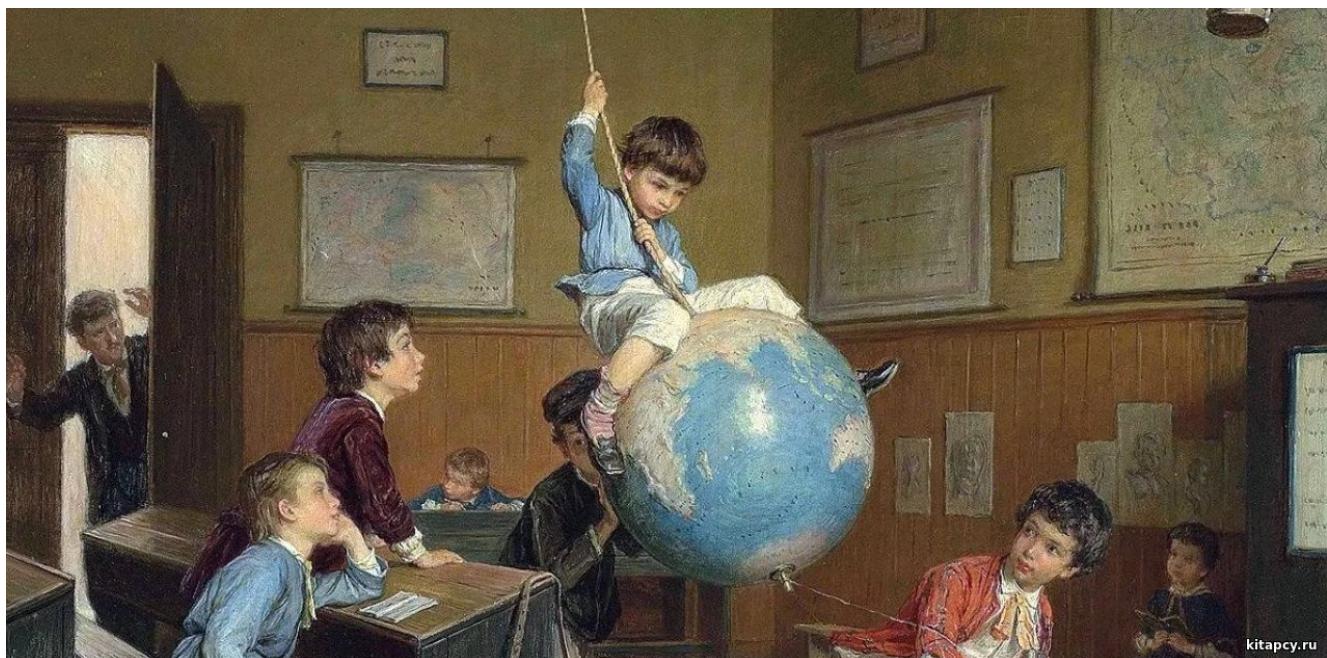

Durmuşy dynnymjyklar / hekaýalar toplumy – «Jepbardurdy»

Category: Hekaýalar, Kitapcy

написано kitapcy | 26 января, 2025

Durmuşy dynnymjyklar / hekaýalar toplumy – "Jepbardurdy"
«JEPBARDURDY»

kitapcy.ru

Bolsak, 10-12 ýaşymyzdadyrys.

Kanikul.

Birinji çärýekden soň, güýzki rugsatdy öýdýän.

Ýedi-sekiz sany berebekgeý bolup, mekdebiň howlusynda top oýnap ýörüs.

Başga ýer gapyşan ýaly, nämüçin ala-böle şo taýyny saýlap aldyk?

Hudaý bilsin.

0 sähne kelleler, haýsydyr bir zady gaýryp-goparanlarynda, olaň: «үçini» bardyram öýdemok.

0 mahallar hemme zadam, birden, öz-özünden, biziň jinnekk ýalam günämiz bolmazdan bolaýýady-da :-).

Garaz, goh.

Galmagal.

Şowhun.

Bir, ýarym pyssyk, köne pökgiň yzynda birtopar «işşek» çykyp başlan kakabaş, ergeneksiz «toklular» – top nirä gaýsa, şo tarapa güpürdeşip ýörüs.

Birdenem, kim depdi, bilmedim – bat bilen depilen pökgi, mekdebiň penjiresine uruldy-da, aýnasyny kül etdi.

Olam hut, nämüçindir: «zäwuç» diýlip atlandyrylýan, direktoryň okuw işleri boýunça söbükbasarynyň iş otagynyň penjiresi.

Iň «ýeser ýerde gaý tutýan ýeri» – o işinde «göri gazyylanam», ýok bolup, dynç gününde gömlüp öýünde oturybermän, şol gün näme sebäpdendir işde eken.

Özem, kümsügiň biri – biz howluda gohlap, top oýnap başlan badymza bizi kowaýman, haçan-ha biziň öz aýnasyny döwerimizi peýläp, jyňkyny çykarmanjyk, «biz pahyrjyklary» atymyna alyp, bardygyny bildirmänjik, busurylyp ýatypdyr.

Aýna döwlen dessine, zaňnar, ejesiniň sygry üçem guzlan ýaly, bir ädende üç böküp, atylyp çykdy, mekdebiň tamyndan.

Hemmämizi hatara duruzdy.

Ýüzünüň ugruna-ha, kim günäli, kim günäsiz, jinnekçe seljermäge-de synanyşman, birýan ujumyzdan hemmämize bir şapbatdan paýlap çykdy.

Soňam, edil Hirosima bilen Nagasakinem biz bombalap, Mohenjo-Daronam biz otlan ýaly, çirkinden shaňy ses bilen wägirip, üstümize üýrmäge başladı. Käte-käte-de, şo wägirmesiniň arasynda – megerem, biraçyk deminidürsejek bolýandyr-da – penjirä topy kimiň dependigini sorap, anyklan, derňän kişi bolýar. Ýone, oňa bu mahal kimiň hak günäkärdiginiň wajybam däldigi, onuň bizi keýpine «kül edýändigi» bolşundan görnüp dur.

Ýüzümüzى sallaşyp, burnumyzy şuguldadyp öňünde durus.

Pormymyz-a tüýs müýnürgeýän ýazyklyň pormusy.

Ýone, o ýaşda, ol-a mekdebiň aýnasyny döwmek ekeni, ondan milýon esse mojuk zatlary etse-de müýnürgeýän bamý diýsene?!

«Zäwuç» diýilýänçi söbükbasar, wägirip-wägirip, kowup goýberse, küýümiz-köçämiz ýene gidip, ýa top oýnuny dowam etmekde, ýa-da öz sähne başymyza başga bir poh iýijilik oýlap tapmakda.

Onsoň, zawuç bende-de gygyra-gygyra, arasynda-da elini çem gelen ýerimize salgaý-salgaý, megerem öýünde edibilmeyänini ede-edede, ahyry göwün solpusyndan çykdy.

Soňam bizi belläp galmaç üçin, ýeke-ýekeden adymyzy soramaga

durdy:

-Adyň näme?

-Ozarberdi.

-«Orazberdi» bolaýmasyn-eý, gömük?!

-Jukk. Ozarberdi.

-Kim diýýä?

-Nämäni?

-Dürsje: «Orazberdi» däl-de, sähneče: «Ozarberdidigiňi», sähne?!

-Ejem.

Jogap berýän dymýa.

Azajyk oýurganýa-da, ýene üstüne goşýa:

-Kakamam.

O wagtlar internet bolmangoň, adamlar nämedir bir zada halys lapykeç bolsalar, maňlaýa şapyladyp, «feýspalm» etmeýärdilerde, ýa başlaryny ýaýkaýardylar, ýa-da dillerini jukguldadýardylar.

Zawuç köpbilmiş bolangoň, şo edilýäniň ikisinem etdi-de, indiki oglana geçdi:

-Adyň näme?

-Edep.

-Sendenemmır «edep» bom-aý, mahaw!

-Adyň näme?

-Durdy...

Garaz, şeýdip zawuç, meniň noluny synpa gelip, öňümdäki partada oturan gününden bări bagrymyz badaşan, jana-jan dostumyň deňesine ýetdi.

Ol oňa belet.

Sebäbi dostumyň kakasy mugallym.

Zawuçyň dostumyň adyny bilyändiginem bilyän.

Onda-da zawuç, näçe zabunam bolsa, hemme kişä deňlik etjek boldumy ýa-da her niçigem bolsa oba arasy, «şeýdip şeýdýändigini» bize görkezjek boldumy, dostumdanam adyny sorady:

-Seňki?

Dostum gözünü pugta ýumdy-da, öz adyna düýbünden meňzemeýän, özüniňkiň ýelesinden-ä däl, hatda ygyndanam geçmeýän ady aýdyp goýberdi:

-Jepbardurdy.

Biz-ä biz, aňk-taňk bolduk weli, zawuçyňam, dostumyň bu hokgasyna birhili ýüzüniň terzi pozulyp gitdi.

Dostum tutulýan adyny däl-de, bukulýan (çyn, metrika, pasporta ýazylýan) adyny aýdandyr diýseň, o taýda duran hemmämiz, onuň ik-ä däl, üç adynam ýaman gowy bilyäs.

Biz, hatara duran ýerimizden kellämizi öňe çykaryp, dostumyň yüzüne mölterildik.

Zawuçam geňirgenip oňa bakdy.

Aramyzda, şunuň ýaly bir zat tapyldygy, özünden biygtyýar böwregi böküp başlaýan iň gülegimiz, eýýäm öz gulküsine boglup, gyzaryp, içinden-e ýakyn, kikirdemäge başlady.

Menem – at aýdyşmakda indiki nobat meniňki – özüm üçin däl-de, dostum üçin utanjak bolýan. Ýanaşyk duran ýerimizden ony hürsekledim-de, dışimden syzdyryp, hüñürdedim:

-Nädip oty:ňň-aý, dos? Seň «Jepbardurdy» däldigiňi bilmeýän bam-aý, şu taýda? Ýa nä, şeýdip aldaryn öydýäňm-aý?!

Onda dostum, çypar ýüzüni melewşe öwüsdirip, zordan pyşyrdýaýar:

-Aljyradym-laý, dos...:-)

Iň gyzyk ýerem, bu «Jepbardurdy» diýen at nirden ýadyna düşdi? Hudaý bilsin.

Ondan bări otuz baş ýyla golaý wagt geçse-de, şumadam şony soraýaň welin, dostum gülýär-de, diýýär:

-Men näbileýin-aý, nirden kelläme gelenini! Aljyradyp alyp barýar-a-how, o pahyram! :-). Hekaýalar